

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 44 PŽ-5083/2020-3

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Ane Cvitković, predsjednice vijeća, Jagode Crnokrak, sutkinje izvjestiteljice i Nikoline Mišković, članice vijeća, u stečajnom postupku nad Stečajnom masom iza KRISHNA d.o.o. u stečaju, OIB 68071116957, Zagreb, Ilica 104, odlučujući o žalbi razlučnog vjerovnika ERSTE&STEIERMÄRKISCHEBANK d.d., OIB 23057039320, Rijeka, Jadranski trg 3a, kojeg zastupa punomoćnika Lada Ćustić, odvjetnica u Odvjetničkom društvu Buterin i Posavec u Zagrebu, protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalne službe u Karlovcu poslovni broj St-824/2020 od 17. srpnja 2020. i od 5. studenoga 2020., u sjednici vijeća održanoj 28. prosinca 2020.

riješio je

I. Odbacuje se žalba razlučnog vjerovnika Erste&Steiermärkischebank d.d. iz Rijeke protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalne službe u Karlovcu poslovni broj St-824/2020 od 17. srpnja 2020. kao nepravovremena.

II. Uvažava se žalba razlučnog vjerovnika Erste&Steiermärkischebank d.d. iz Rijeke i ukida rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalne službe u Karlovcu poslovni broj St-824/2020 od 5. studenoga 2020. te se predmet vraća tom sudu na ponovan postupak.

Obrazloženje

Rješenjem prvostupanjskog suda poslovni broj St-824/2020 od 17. srpnja 2020. dana je suglasnost na završnu diobu u stečajnom postupku nad Stečajnom masom iza Krishna d.o.o. u stečaju, određeno je završno ročište vjerovnika za 27. kolovoza 2020. na kojem je odlučeno raspravljati o završnom računu i završnom diobnom popisu, a sve kako je to propisano odredbama članka 282. i 283. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17; u daljnjem tekstu: SZ).

Rješenjem od 5. studenoga 2020. je zaključen stečajni postupak nad navedenim dužnikom te je određeno rješenje objaviti na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča Trgovačkog suda u Zagrebu, a po pravomoćnosti rješenja brisati stečajnog dužnika iz sudskog registra, sve pozivom na odredbe članaka 283., 289. stavka 8. i članaka 286. stavaka 2. i 3. SZ-a. Pritom je obrazloženo da je održano završno ročište 27. kolovoza 2020. na kojem nitko od vjerovnika nije stavio prigovor na završni račun i diobni popis koji je objavljen na Oglasnoj ploči suda

20. srpnja 2020. a da je stečajni upravitelj izvijestio sud o okončanju završne diobe slijedom čega su se stekli uvjeti za zaključenje stečajnog postupka.

Protiv navedenih rješenja žalbu podnosi razlučni vjerovnik Erste&Steiermärkischebank d.d. iz Rijeke navodeći da rješenja nisu zakonita, u bitnome jer isti na nekretninama upisanim u Zemljišno-knjižnom odjelu Općinskog suda u Šibeniku zk.ul. br. 1864 k.o. Rogoznica ima upisano založno pravo u svoju korist a radi osiguranja tražbine u iznosu od 190.000,00 EUR u kunsjoj protuvrijednosti po srednjem tečaju razlučnog vjerovnika, uvećano za ugovorne zatezne kamate, provizije, naknade, troškove prisilne ovrhe. Ističe da su nekretnine unovčene u ovršnom postupku pred Općinskim sudom u Šibeniku koji se vodi pod poslovnim brojem Ovr-997/11 odnosno Ovr-366/19 i da su dosudene rješenjem o dosudi Anti Vrhovcu a da je Općinski sud u Šibeniku po pravomoćnosti rješenja o dosudi i uplati kupovnine rješenjem od 15. siječnja 2020. iznos kupovnine od 671.509,50 kn doznačio naslovnom sudu. Smatra da iako stečajnog upravitelja nije obavijestio o svom razlučnom pravu koje je upisano u javne knjige da je rješenje nezakonito jer je sud iz ostvarenog iznosa prodanih nekretnina bio dužan namiriti troškove unovčenja iz članka 254. Stečajnog zakona zatim tražbine razlučnih vjerovnika prema redosljedu određenom pravilima ovršnog postupka i preostali iznos upotrijebiti za namirenje stečajnih vjerovnika. Stoga je stečajni upravitelj bio dužan sudu dostaviti obračun troškova unovčenja, sazvati ročište za diobu kupovnine i pozvati stečajnog upravitelja i razlučne vjerovnike, pa tek ako je iznos za koji su nekretnine u vlasništvu stečajnog dužnika unovčene bio dovoljan za namirenje cjelokupnih tražbina razlučnog vjerovnika sud je mogao preostali iznos predati stečajnom upravitelju za namirenje stečajnih vjerovnika. Sud nije ni u kom slučaju tražbine razlučnih vjerovnika mogao namiriti na drugi način pa su pobijana rješenja neosnovana suprotno odredbama Stečajnog zakona slijedom čega predlaže ukinuti i predmet vratiti na ponovan postupak.

Žalba protiv rješenja od 17. srpnja 2020. je nepravovremena, dok je žalba protiv rješenja od 5. studenoga 2020. osnovana.

Rješenje od 17. srpnja 2020. kojim se daje suglasnost za završnu diobu sukladno odredbama članaka 282. stavka 2. i članka 283. stavka 1. SZ-a objavljeno je na Oglasnoj ploči suda 17. srpnja 2020., a žalitelj žalbu podnosi protiv toga rješenja 19. studenoga 2020., dakle izvan roka za podnošenje žalbe propisanog odredbom članka 19. stavka 2. SZ-a. Zbog navedenog je na temelju odredbe članka 366. stavka 1. u svezi s odredbom članka 358. stavka 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11-pročišćeni tekst, 25/13, 89/14 i 70/19; u daljnjem tekstu: ZPP) u vezi s odredbom članka 10. SZ-a riješeno kao u točki I. izreke ovog rješenja.

Rješenje od 5. studenog 2020. ispitano je na temelju članka 381. ZPP-a u vezi s člankom 10. SZ-a.

Iz spisa proizlazi i nije sporno da je nekretnina stečajnog dužnika na kojoj je žalitelj imao upisano založno pravo radi osiguranja svoje tražbine prodana izvan stečajnog postupka, u okviru ovršnog postupka koji je provodio Općinski sud u Šibeniku prvo pod poslovnim brojem Ovr-997/11, a potom pod brojem Ovr-636/19. U okviru toga postupka je došlo do dosude nekretnine kupcu Anti Vrhovcu, donijeto je dakle rješenje o dosudi nekretnine kupcu o brisanju uknjižbe založnog prava u korist ovdje žalitelja nakon pravomoćnosti rješenja o dosudi i polaganja kupovnine, što je sukladno odredbama članaka 101., stavaka 1., 3., i 4. i

104. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj 57/96, 29/97, 173/03, 194/03, 151/04, 88/05 i 67/08; u daljnjem tekstu: OZ). Također proizlazi iz preslike navedenog ovršnog spisa i priloženog stečajnog spisa da je uslijed otvaranja stečajnog postupka nad ovršenikom, ovdje stečajnim dužnikom, ovršni postupak bio prekinut i nakon nastavka postupka iznos kupovnine od 671.509,50 kn doznačen na račun prvostupanjskog suda, koji iznos predstavlja stečajnu masu radi podjele koje je nastavljen postupak radi naknadne diobe sukladno odredbi članka 289. stavka 1. Stečajnog zakona.

S obzirom na navedene činjenice pogrešno je prvostupanjski sud pobijanim rješenjem zaključio stečajni postupak, a da nije proveden postupak sukladno odredbi članka 248. Stečajnog zakona, na što s pravom ukazuje žalitelj.

Jedna od pravnih posljedica otvaranja stečajnog postupka je propisana odredbom članka 169. stavka 6. Stečajnog zakona pa je propisano da se postupci ovrhe koji su u tijeku u vrijeme otvaranja stečajnog postupka prekidaju, a da prekinute postupke ovrhe nastavlja sud koji vodi stečajni postupak primjenom pravila o unovčenju predmeta na kojima postoji razlučno pravo u stečajnom postupku. Stoga pravilno žalitelj ukazuje da je valjalo radi namirenja razlučnog vjerovnika postupiti kako je propisano odredbom članka 248. u postupku unovčenja predmeta na kojima postoji razlučno pravo u okviru stečajnog postupka. Tom je odredbom propisano da se nakon unovčenja stvari na kojima postoji razlučno pravo od iznosa ostvarenog prodajom namiruju troškovi unovčenja iz članka 254. Stečajnog zakona zatim namiruju tražbine razlučnih vjerovnika prema redoslijedu određenom pravilima ovršnog postupka i preostali iznos predaje stečajnom upravitelju za namirenje stečajnih vjerovnika, a odredbom stavka 2. članka 248. je propisano da je sud dužan donijeti rješenje o namirenju u roku od 30 dana od pravomoćnosti rješenja o dosudi.

Drugim riječima u situaciji kada je nakon prekida ovršnog postupka i nastavljanja tog postupka pred stečajnim sudom sukladno odredbi članka 169. stavka 6. Stečajnog zakona stečajni upravitelj predložio nastavak postupka radi naknadne diobe, prethodno postupku završne diobe, valjalo je postupiti sukladno odredbi članka 248. Stečajnog zakona, i donijeti rješenje o namirenju, sukladno navedenoj zakonskoj odredbi iz koje proizlazi da se od iznosa ostvarenog prodajom imaju najprije namiriti troškovi unovčenja, potom razlučni vjerovnici, a tek preostali iznos predaje se stečajnom upravitelju za namirenje stečajnih vjerovnika, dakle radi završne diobe.

Pri tome valja reći da se sukladno pravnom shvaćanju donesenom na sjednici Odjela trgovačkih i ostalih sporova Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske od 18. ožujka 2019. iz iznosa ostvarenog prodajom nekretnina na kojima postoji razlučno pravo upisano u javnoj knjizi ne namiruju troškovi utvrđivanja predmeta razlučnog prava, već samo troškovi unovčenja predmeta razlučnog prava, pri čemu ne postoji obveza plaćanja onih troškova koji su već ranije plaćeni kroz obračun troškova ovršnog postupka. Dakle, sukladno citiranoj zakonskoj odredbi na koju pravilno ukazuje žalitelj valjalo je prvenstveno provesti postupak radi diobe kupovnine ostvarene prodajom nekretnine na kojoj je žalitelj imao založno pravo, dakle, kako je navedeno, radi namirenja troškova unovčenja te potom namirenje tražbine razlučnih vjerovnika, donošenjem rješenja na koje razlučni vjerovnik ima prvo žalbe. Tek potom može se pristupiti postupku završne diobe kako je to propisano odredbom članka 282. stavka 1. Stečajnog zakona, kojom je propisano da se završnoj diobi pristupa čim završi unovčenje stečajne mase, a unovčenje stečajne mase, nekretnine na kojoj postoji razlučno

pravo propisano je u konkretnom slučaju odredbama Stečajnog zakona o unovčenju predmeta na kojima postoji razlučno pravo, koji se na odgovarajući način primjenjuju nakon što se izvrši postupak koji je već bio u tijeku prekine i nastavi pred stečajnim sudom.

Zbog navedenog je žalbu u odnosu na rješenje od 5. studenoga 2020. valjalo ocijeniti osnovanom, te rješenje zbog pogrešne primjene odredaba Stečajnog zakona ukinuti i predmet vratiti istom sudu na ponovan postupak sve na temelju odredbe članka 380. točke 3. ZPP-a u svezi s odredbom članka 10. Stečajnog zakona.

U ponovljenom postupku prvostupanjski sud će postupiti odgovarajućom primjenom pravila Stečajnog zakona o unovčenju predmeta na kojima postoji razlučno pravo u stečajnom postupku, te održati ročište radi diobe kupovnine koja je dostavljena stečajnom sudu, te po završenom postupku diobe kupovnine sukladno odredbi članka 248. Stečajnog zakona pristupiti onda namirenju vjerovnika završnom diobom kako je to propisano odredbama članaka Stečajnog zakona o namirenju stečajnih vjerovnika, naročito odredbom članaka 282. i 283. Stečajnog zakona.

Zagreb, 28. prosinca 2020.

Predsjednica vijeća
Ana Cvitković

Dokument je elektronički potpisan:

ANA CVITKOVIĆ

Vrijeme potpisivanja:

11-01-2021

10:15:48

DN:
C=HR
O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z.S.A.97-#F130D48523937330439339636353139
L=ZAGREB
S=CVITKOVIĆ
G=ANA
CN=ANA CVITKOVIĆ

Broj zapisa: **eb2f5-2fd4d**

Kontrolni broj: **08d3c-b5ccf-54e29**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=ANA CVITKOVIĆ, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

Prilijeno			
Prepisano			
Savjetovano			
Opremljeno	18.12.21.		

[Signature]